

JAN PAWEŁ II

„NA PROGU TRZECIEGO TYSIĄCLECIA KOŚCIÓŁ WITA CIEBIE, SYNU BOŻY”*

1. „Hodie natus est nobis Salvator mundi” (Psalm responsoryjny).

Od dwudziestu wieków ta radosna nowina płynie z serca Kościoła. W tę świętą noc Anioł powtarza nam, kobietom i mężczyznom końca wieku: „Nie bójcie się! Oto zwiastuję wam radość wielką [...]: dziś w mieście Dawida narodził się wam Zbawiciel” (Łk 2, 10-11). Przygotowywaliśmy się do przyjęcia tych pocieszających słów podczas Adwentu: uobecnia się w nich „dzisiaj” naszego odkupienia.

W tej godzinie „dzisiaj” rozbrzmiewa szczególnym tonem, gdyż nie jest to tylko wspomnienie narodzin Odkupiciela, ale także uroczyste rozpoczęcie Wielkiego Jubileuszu. Łączymy się duchowo z tym szczególnym momentem dziejów, w którym Bóg stał się człowiekiem i zamieszkał wśród nas.

Tak, Syn Boży, współistotny Ojcu, Bóg z Boga, Światłość ze Światłości, zrodzony z Ojca, przyjął ciało z Dziewicy i stał się człowiekiem. Narodził się w czasie. Bóg wkroczył w historię. W tym niepowtarzalnym „dzisiaj” wieczny Bóg stał się uczestnikiem codziennej rzeczywistości ludzkiej.

2. „Hodie natus est nobis Salvator mundi”.

Na te słowa również my padamy na kolana w adoracji Syna Bożego. Łączymy się duchowo z pełnym zachwytem i zdumieniem Maryi i Józefa. Adorując Chrystusa, narodzonego w grocie, również my w tę świętą noc napełnijmy się pełną zachwytem i zdumienia wiarą tamtych pasterzy, zaznajmy tego samego zdarzenia i tej samej radości.

Trudno nie poddać się wymowie tego wydarzenia. Stajemy w zachwycie. Jesteśmy świadkami miłości, która łączy wieczność z historią. To „dzisiaj” ot-

* Homilia wygłoszona przez Ojca Świętego podczas inauguracji Wielkiego Jubileuszu Roku 2000 i Pasterki w Bazylice św. Piotra, 24-25 XII 1999 r. Tekst przytaczamy za „L'Osservatore Romano” wyd. pod. 21(2000) nr 2, s. 16n. Tytuł pochodzi od Redakcji.

wiera czas radości, czas nadziei, gdyż „Syn został nam dany, na Jego barkach spoczęła władza” (Iz 9, 5), jak czytamy w Księdze proroka Izajasza.

U stóp Słowa Wcielonego składamy radości i troski, łzy i nadzieje. Tylko w Chrystusie nowy człowiek, tajemnica bytu ludzkiego znajduje prawdziwe światło.

Z Apostołem Pawłem rozważamy, że w Betlejem „ukazała się [...] łaska Boga, która niesie zbawienie wszystkim ludziom” (Tt 2, 11). Z tego powodu w noc Bożego Narodzenia w każdym zakątku ziemi rozbrzmiewają radosne śpiewy we wszystkich językach świata.

3. Tej nocy na naszych oczach dokonuje się to, co głosi Ewangelia: „Tak [...] Bóg umiłował świat, że Syna swego Jednorodzonego dał, aby każdy, kto w Niego wierzy, [...] miał życie wieczne” (J 3, 16).

Syna swego Jednorodzonego!

Tyś jest Chrystus, Syn Boga Żywego, który się narodził w betlejemskiej grocie! Po dwóch tysiącach lat ponownie przeżywamy tę tajemnicę jako wydarzenie jedyne i niepowtarzalne. Wśród wielu synów ludzkich, wśród wielu dzieci, które w ciągu wieków przyszły na świat, tylko Ty jesteś Synem Bożym: Twoje narodzenie w niewypowiedziany sposób zmieniło bieg ludzkiej historii.

Oto prawda, którą tej nocy Kościół przekazuje trzeciemu tysiącleciu. Wy wszyscy, którzy przyjdziecie po nas, zechciejcie przyjąć tę prawdę, która całkowicie zmieniła bieg historii. Od tamtej betlejemskiej nocy ludzkość jest świadoma, że Bóg stał się człowiekiem: stał się człowiekiem, by uczynić człowieka uczestnikiem swej Boskiej natury.

4. Ty jesteś Chrystus, Syn Boga Żywego! Na progu trzeciego tysiąclecia Kościół wita Ciebie, Synu Boży, który przyszedłeś na świat, by śmierć zwyciężyć. Przyszedłeś, aby na życie ludzkie rzucić światło przez Ewangelię. Kościół wita Cię i razem z Tobą chce wkroczyć w trzecie tysiąclecie. Tyś jest naszą nadzieją. Jedynie Ty masz słowa życia wiecznego.

Ty, który przyszedłeś na świat w noc betlejemską, pozostań z nami!

Ty, który jesteś Drogą, Prawdą i Życiem, prowadź nas!

Ty, który przyszedłeś od Ojca, prowadź nas do Niego w Duchu Świętym, tą drogą, którą tylko Ty znasz, a nam objawiłeś, abyśmy mieli życie i mieli je w obfitości!

Ty, Chryste, Synu Boga Żywego, bądź dla nas Bramą!

Bądź dla nas prawdziwą Bramą, której symbolem jest brama otwarta uroczyście w tę noc!

Bądź dla nas Bramą, która wprowadza nas w tajemnicę Ojca. Spraw, aby wszyscy zostali ogarnięci Jego miłosierdziem i pokojem!

„Hodie natus est nobis Salvator mundi”. Chrystus jest naszym jedynym Zbawicielem! Oto orędzie na Boże Narodzenie roku 1999: „dzisiaj” tej świętej nocy otwiera Wielki Jubileusz.

Maryjo, Jutrzenko nowych czasów, bądź przy nas, kiedy z ufnością stawiamy pierwsze kroki w Roku Jubileuszowym. Amen!